

Amsterdam heeft van mij een echte stadsbewoner gemaakt, ik houd van alles wat de stad te bieden heeft. Al is er de laatste tijd wel wat veranderd, de creativiteit in de stad blijft me inspireren. Vooral de internationale jongeren die zich zo expressief kleden en de energie die ze met zich meebrengen, vind ik geweldig om te zien. Wel vind ik veel dingen te overdreven, maar ja, daar houd ik soms ook wel weer van, het ligt er echt aan hoe mijn pet staat.

Het gesprek met Loes was gezellig. Ze is een echte doorzetter, dus ik weet zeker dat ik bij haar op de juiste plek ben. Tijdens ons gesprek stelde ze mij dus voor om bij haar te komen werken.

Er was alleen wel één bijzonder iets aan haar kapsalon waar ik dus een beetje van schrok. Ik had zoiets niet verwacht, maar misschien ook wel, het past namelijk wel bij haar. Maar naast de kapsalon, nou ja, eigenlijk boven de kapsalon, wilde ze een relaxruimte openen en ze vroeg of ik de receptie daarvoor ook zou willen doen. Ik vond de uitleg in eerste instantie een beetje vreemd. Ze vertelde dat het een plek zou worden waar zowel knipklanten als mannen die voor ontspanning kwamen, welkom zouden zijn. Het idee was interessant, maar ik moest er toch even over nadenken.

Het voelde als een bijzondere combinatie en ik vroeg me af hoe dat in de praktijk zou werken. Loes heeft altijd in een bijzondere wereld gezeten, met goede mensen, maar net op een andere manier goed.

“Wat bedoel je eigenlijk met een relaxruimte?” was de vraag die ik haar stelde. Waarop het even stil was aan de telefoon.

“Ja, een ruimte waar mannen kunnen komen voor hun plezier.”

“Wacht, meen je dat echt?” vroeg ik terwijl ik wist dat zij niet per se een persoon was om hier grapjes over te maken.

“Ja, je weet wel van die mannen die gewoon even willen ontspannen. Ik wil het klein houden, maar ik heb een aantal dames die daar ook willen zitten, dus waarom niet? dacht ik,” vertelde ze. Hoe moest ik hier nu op reageren? Het enige wat zij hoorde was waarschijnlijk het speeksel dat ik probeerde door te slikken.

Het idee dat ik dat zou gaan doen, zag ik die eerste twee seconden helemaal niet zitten. Ik wist niet wat ik precies zou moeten doen, wat er van mij werd verwacht en dat maakte het misschien juist ook wel weer een beetje spannend. Ik ben altijd nogal precies en vind alles snel vies, dus ik was benieuwd hoe ik zou omgaan met al die halfnaakte mannen die daar waarschijnlijk rondliepen.

Het knippen blijft het belangrijkste voor mij, dus dat wordt hopelijk het leukste deel van het werk. Ik heb er dan ook wel vrij snel ja op gezegd, alleen misschien had ik mijn man nog wel eerst even hierover moeten inlichten. Maar toen ik het bij hem aankaartte, gaf hij mij een kus op de wang en hij zei: “Ga lekker je ding doen, schat.”

Ik had een fijne jeugd met twee ontzettend lieve ouders die altijd voor me klaarstonden. Mijn vader werkte erg veel, maar familie kwam bij hem altijd op de eerste plaats. Hij was er altijd voor ons en mijn moeder, en dat gaf ons veel plezier. We gingen vaak samen op pad, want mijn vader werkte bij een luchtvaartmaatschappij. Zo reisden we de wereld rond, altijd op zoek naar nieuwe avonturen.

Toen kwam mijn dochter en ik houd van haar op een manier

die ik voor niemand anders voel. Het is zo bijzonder om haar in mijn leven te hebben. Ze kwam op mijn pad toen ik 37 was, na een lange, zware strijd die ik bijna opgegeven had, maar wel eentje die ik uiteindelijk heb gewonnen. En winnen voelt goed. Het voelt alsof ik mijn levensmissie heb vervuld. Het is zo'n heerlijk mens, mijn dochter. Ik heb dan ook zo lang op die roze wolk gezeten en eerlijk gezegd zit ik daar nog steeds op. Ze danst de hele dag door het huis en brengt zoveel licht in mijn leven; ze is echt mijn zonnestraaltje. Het was een lange weg en eerlijk gezegd had ik de hoop op een gegeven moment bijna opgegeven. Maar toen het eindelijk gebeurde, was ik zo intens gelukkig. Vroeger waren er nog niet zoveel mogelijkheden als er nu zijn. Met dat kleine wondertje in mijn armen voelde ik me alsof ik de hele wereld aankon, ook al was ze nog zo kwetsbaar. Ze heeft me sterker gemaakt en mijn leven een stuk rijker gemaakt op manieren die ik nooit had kunnen bedenken.

We zitten samen in de zon, terwijl ik nadenk over morgen: ik ga voor het eerst het nieuwe pand van Loes bekijken. Ik vind het ontzettend leuk om daar een kijkje te gaan nemen, maar ergens voel ik ook een soort spanning die ik niet helemaal kan plaatsen. Een nieuwe ervaring. We hebben duidelijke afspraken gemaakt over mijn werk daar, wat natuurlijk voor haar ook spannend kan zijn. Voor de kapsalon heb ik alvast wat spullen klaargelegd. Het zijn kleine dingen, maar alles bij elkaar kost het toch aardig wat, dus ik heb er de afgelopen tijd voor gespaard en ik had natuurlijk ook nog een boel spulletjes van mijn eigen zaakje. Een goede schaar, hoogwaardige kammen, een stevige föhn en wat producten die klanten fijn vinden; dat soort spullen zijn een investering, maar ik wil graag voorbereid zijn. Morgen